Ὁ ἀμετάβλητος Χριστός εἰς ἕνα μεταβαλλόμενον κόσμον

Τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ὁ αἰώνιος καὶ ἀναλλοίωτος Λόγος μέ τήν ἐνανθρώπησί Του εἰσέρχεται εἰς τόν συνεχῶς μεταβαλλόμενον καί ἀλλοιούμενον κόσμον τῆς ματαιότητος καί τῆς φθορᾶς διά νά τόν ὑψώση εἰς τήν αἰωνιότητα παύων πᾶσαν ροπήν καί μεταβολήν του.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι τό σταθερόν σημεῖον ἀναφορᾶς τῆς ἐπί τῆς γῆς ἱστορίας καί τῆς πνευματικῆς πορείας, τῆς ζωῆς καί τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου.

1. Τό μεταβλητόν τοῦ κόσμου τούτου.

Οὐδέν ἐπί τῆς γῆς εἶναι σταθερόν καί μόνιμον· τό πᾶν μετακινεῖται καί μεταβάλλεται. Πᾶσα στιγμή μεταβάλλει τά φαινόμενα καί τά ἀναγκάζει νά παρουσιάζωνται ὑπό νέες μορφές. Αὐτό τό φαινόμενον ὁ ἀπόστολος Παῦλος περιέγραψε διά τῆς φράσεως *«παράγει γάρ τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου»* (Κορινθίους ζ΄ 31). Τό σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παρέρχεται. Ἰδού τίνι τρόπῳ:

Α. Ὁ χρόνος μεταβάλλει τίς γνῶμες καί τίς ἔννοιες τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ γνῶμες, οἱ ἰδέες, οἱ τρόποι τῶν ἀνθρώπων εἶναι καταδικασμένοι εἰς ἀδιάλειπτον μεταβολήν. Ματαίως ζητοῦμεν τρόπον τινά δυνάμενον νά μείνη ἀναλλοίωτος· ματαίως ἐλπίζομεν, ὅτι ὁ χρόνος θά σεβασθῆ ὅ,τι βλέπομεν γενικῶς ἐπιδοκιμαζόμενον καί ἀσφαλῶς στηριζόμενον ἀπό ἐτῶν καί αἰώνων ἐνδεχομένως.

Ἡ πεῖρα, ἡ ἱστορία μᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι ἀρχές, τίς ὁποῖες ἡ ἀπωτάτη ἀρχαιότης εἶχε καταστήσει σεβαστές εἰς τούς προγόνους μας, ἤδη ἀποκρούονται. Συστήματα φιλοσοφικά καθολικῶς παραδεδεγμένα καί μεταδιδόμενα ὡς ἀναντίρρητες ἀλήθειες ἐτάφησαν ἤδη εἰς τήν λήθην.

Τά ἤθη, τά ἔθιμα, ἡ χρῆσις τοῦ χρόνου, οἱ ἀσχολίες τῶν δραστηρίων ἀνθρώπων καί οἱ διασκεδάσεις τῶν ραθύμων μετεβλήθησαν κατά μυρίους τρόπους.

Β. Ὁ χρόνος μεταβάλλει τά περιβάλλοντά μας ἀντικείμενα.

Παρατηροῦντες τήν ὄψιν τῆς φύσεως ἤ τά μνημεῖα τῆς τέχνης διακρίνομεν πανταχοῦ τά σημεῖα τῆς ἀλλοιώσεως καί τῆς ἐναλλαγῆς. Ἀνά ἕκαστον βῆμα μας ἐπί τῆς γῆς ὁ χρόνος μᾶς ἀναγκάζει νά ἀναγνωρίσωμεν τά ἴχνη του, τήν φθοροποιόν δύναμίν του, κατά τήν ρῆσιν *«σκαιός τεχνίτης ὁ χρόνος»*.

Γ. Ὁ χρόνος τῆς ζωῆς μας παρέρχεται καί ἐμεῖς συνεχῶς μεταβαλλόμεθα.

Τόν πανίσχυρον τοῦτον νόμον ἀπέδωσε ἡ κατά Θεόν φιλοσοφία καί ἡ θύραθεν. Ἐκ τῶν λόγων τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀναφέρομεν τούς ἑξῆς:

Ι) Ὁ ἄνθρωπος διαπιστώνει τήν τραγικότητα καί τό πρόσκαιρον τῆς ζωῆς του, τό ἄστατον τῆς δόξης καί πάσης καταστάσεως καί ἐξομολογεῖται *«Ἐξέλιπον ὡσεί καπνός αἱ ἡμέραι μου»* (Ψαλμός 101 (ρα΄), 4), *«αἱ ἡμέραι μου ὡσεί σκιά ἐκλίθησαν»* (Ψαλμός 101 (ρα΄), ι2).

ΙΙ) Τό φευγαλέον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου δηλώνουν καί οἱ στίχοι *«αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεί σκιά παράγουσι»* (Ψαλμός 143 (ρμγ΄), 4), *«ἄνθρωπος ὡσεί χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ»* (Ψαλμός 102 (ρβ΄), 15).

Δ. Ἡ κοινωνική θέσις τοῦ ἀνθρώπου μεταβάλλεται.

Ὁ ἄνθρωπος ὄχι μόνον βλέπει τίς ἡμέρες του παρερχόμενες ἐν μέσῳ μεταβολῶν καί κατά τρόπον ἀδυσώπητον, ἀλλά διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτοῦ καί ἡ κοινωνική θέσις αὐτοῦ ἐπίσης ὑπόκειται εἰς τόν νόμον τῆς ἀδιαλείπτου μεταβολῆς.

Ε. Ὁ ὁρατός κόσμος μεταβάλλεται.

Ὁ κόσμος αὐτός, εἰς τόν ὁποῖον κατοικοῦμεν, ὁ ὁποῖος εἶναι τό κέντρον τῶν τέρψεων τῆς παρούσης ζωῆς καί οὗτος ἐδημιουργήθη μεταβλητός καί διά νά παρέλθη κατά τό ψαλμικόν *«κατ᾽ ἀρχάς σύ, Κύριε, τήν γῆν ἐθεμελίωσας, καί ἔργα τῶν χειρῶν σού εἰσιν οἱ οὐρανοί· αὐτοί ἀπολοῦνται, σύ δέ διαμένεις, καί πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καί ὡσεί περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτούς καί ἀλλαγήσονται. Σύ δέ ὁ αὐτός εἶ καί τά ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν»* (Ψαλμός ΡΑ΄ (101) 26-28).

2. Ὁ ἀμετάβλητος Χριστός.

Παρά ταῦτα, παρά τήν τῶν πάντων ἀλλοίωσιν, μεταβολήν καί ἐναλλαγήν εἰς τό κέντρον τῆς ἱστορίας ἵσταται ἕνα Πρόσωπον. Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτός παραμένει αἰώνιος καί ἀμετάβλητος κατά τούς προηγουμένους λόγους τῆς Γραφῆς *«Σύ δέ ὁ αὐτός καί τά ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν»*. Διά τοῦ Προφήτου Μαλαχίου ὁ Κύριος διακηρύττει *«Ἐγώ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν καί οὐκ ἠλλοίωμαι»* (Μαλαχίου γ΄ 6).

Τό ἀμετάβλητόν Του καί ταὐτοχρόνως τό μοναδικόν Του ἀποδεικνύουν ἐκτός τῶν ἄλλων καί ὡρισμένες διακηρύξεις Του, ἐκ τῶν ὁποίων ἄλλες ἐξήγγειλεν εἰς τό Ὄρος, ἄλλες εἰς τό ὄρος τῶν Ἐλαιῶν καί ὡρισμένες εἰς τό Ἀνώγειο τῆς Ἱερουσαλήμ. Τούτων ἡ ἀξία ἤ σημασία ἤ χρησιμότης οὐδέποτε ἐξέπεσεν ἤ ἐμειώθη.

Εἶπε: *«Χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν»* (Ἰωάννου ιε΄ 5).

Ἡ ἐποχή μας μέ τό ζενίθ τῆς τεχνολογίας καί τό ναδίρ τῆς ἠθικῆς της, τραγικῶς ἐπαληθεύσεν αὐτόν τόν πνευματικόν νόμον καί ἐξακολουθητικῶς τόν ἐπαληθεύει.

Εἶπε: *«Οὐδείς δύναται δυσί Κυρίοις δουλεύειν»* (Ματθαίου στ΄ 24).

Τό δρᾶμα τῶν διχασμένων καρδιῶν καθημερινῶς ἐπιβεβαιώνει αὐτή τήν διαπίστωσιν.

Εἶπε: *«Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός»* (Ματθαίου στ΄ 22).

Ἀληθέστερος καί καθαρώτερος καθρέπτης τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς δέν εὑρέθη ἕως τώρα ἀπό τό βλέμμα καί τό μάτι τοῦ ἀνθρώπου. Σ᾽ αὐτό ὅλα φαίνονται διάφανα.

Εἶπε: *«Πάντα ὅσα ἐάν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτως καί ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς»* (Ματθαίου ζ΄ 12).

Νόμοι καί Νομολογίες ἀνθρώπινες ὑποκλίνονται εἰς τήν ἀπόλυτη θεσμικότητα τῆς Κυριακῆς ρήσεως.

Εἶπε: *«Μή ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τόν Θεόν καί εἰς ἐμέ πιστεύετε»* (Ἰωάννου ιδ΄ 1).

Ματαίως θά προσπαθήση ὁ ἄνθρωπος νά εὕρη ἤ νά κατασκευάση ἀντίδοτο εἰς τήν ἐσωτερικήν ἀνασφάλειαν καί τό ἄγχος ἄλλο, ἐκτός ἀπό τήν πίστιν.

Εἶπε: *«Τό Εὐαγγέλιον τοῦτο κηρυχθήσεται ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ»* (Ματθαίου κδ΄ 14).

Αὐτό πραγματοποιήθηκε καί πραγματοποιεῖται εἰς πεῖσμα τῶν διωγμῶν καί τῆς πανστρατιᾶς τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους.

Εἶπε: *«Οἱ λόγοι μου οὐ μή παρέλθωσι»* (Ματθαίου κδ΄ 35).

Οὐδείς ἐτόλμησε νά καταργήση τήν εὐαγγελικήν ἀλήθειαν καί τούς νόμους τοῦ Θεοῦ. Τί εἶναι ἀρετή καί τί ἀλήθεια, τί κακία καί τί πονηριά καί τί ψεῦδος τό καθώρισεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ σαφήνεια.

Εἶπε: *«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνί τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε»* (Ματθαίου κε΄ 40).

Ἔκτοτε μυριάδες ἱδρύματα περιθάλψεως τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου καί τῆς ἀνάγκης λειτουργοῦν εἰς τό Ὄνομά Του.

Εἶπε: *«Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν, ὅπως ἴδωσι ὑμῶν τά καλά ἔργα»* (Ματθαίου ε΄ 16).

Ἔκτοτε οὐδείς ἠδυνήθη νά ἀντείπη τι εἰς τό ἀδιατάρακτον ἀξίωμα, ὅτι *«οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε Κύριε,... ἀλλ' ὁ ποιῶν τό θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς»* (Ματθαίου ζ΄ 21). Μ' αὐτό τό κριτήριο ἀναγνωρίζει τούς μαθητές Του.

Εἶπε: *«πᾶς ὁ ὀργιζόμενος ... πᾶς ὁ βλέπων πρός τό ἐπιθυμῆσαι»* (Ματθαίου ε΄ 21, 27).

Ἀπεκάλυψεν, ὅτι ἡ ὀργή εἶναι ὁ φόνος τῆς καρδιᾶς καί ἡ ἐπιθυμία εἶναι ἡ μοιχεία τῆς καρδιᾶς. Τά ἀξιώματα αὐτά δέν εἶναι δυνατόν νά ἀμφισβητηθοῦν.

Εἶπε: *«πλεῖον τῆς τροφῆς (ἐστίν) ἡ ψυχή»* (Ματθαίου στ΄ 25).

Ἡ ἐποχή μας τῆς ἀφθονίας καί τοῦ καταναλωτισμοῦ μέ τά ὑπερπλήρη ψυγεῖα καί τίς ἄδειες ψυχές συμμαρτυρεῖ καί ἐπιβεβαιώνει τήν ἀντιστροφή τῶν προτεραιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου εἰς τήν ὁποίαν ὀφείλεται ὁ ὑπερκορεσμός τῶν αἰσθήσεων τοῦ σώματος καί ἡ πενία τῆς ψυχῆς.

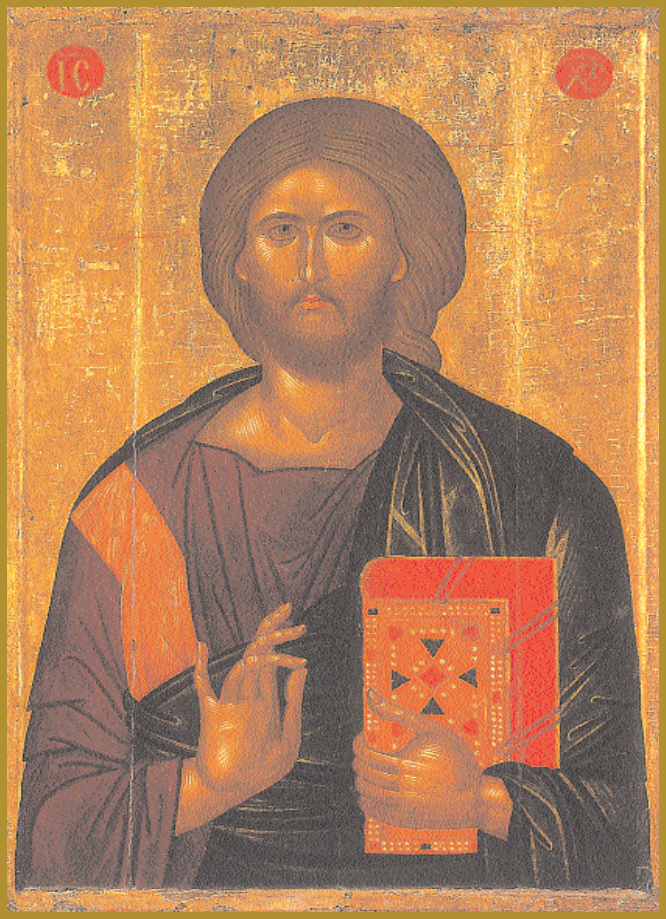
Εἰς τήν ἐποχή μας τῆς ἐφιαλτικῆς ρευστότητος καί τῆς ἀσθματικῆς μεταβλητότητος ὁ Χριστός εἶναι καί μένει μοναδικός καί ἀμετάβλητος.

Τό δρόμο τῆς πίστεως πρέπει νά βαδίσωμε μέ συνέπεια. Αὐτοῦ τοῦ δρόμου ἡ ἀρχή εὑρίσκεται εἰς τήν ταπεινήν Βηθλεέμ, ἀναβαίνει εἰς τόν φρικτόν Γολγοθᾶν, κατεβαίνει εἰς τόν κενόν μνημεῖον καί ἀπ' ἐκεῖ ἀνεβαίνει εἰς τόν οὐρανόν καί εἰς τόν Κύριον τῆς δόξης.

Οὕτως τό ἄστατον, μεταβλητόν καί πρόσκαιρον διά τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ μεταστοιχειοῦται εἰς αἰώνιον καί μένον καί οἱ πρόσκαιροι καί μεταβλητοί καί μάταιοι μετέχουν τῆς ἀγαθότητος τῆς αἰωνίου ζωῆς καί ἀφθαρσίας.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ὁ ἀμετάβλητος Χριστός εἰς ἕνα μεταβαλλόμενον κόσμον